

2196. 'Εστία. 'Εκδόταια κατά κοριακήν. 'Ετος Ε'. Τόμος Ι', 10 Αδούτου 1880. 'Αριθ. 241 (189). Λεπτά 20. 'Αθήναι, γραφείον της 'Εστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγίς τῆς γενικῆς ἀστονομίας Νάξου. — Φραγκίσκος Huber. — 'Ανευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλλῶ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. 'Ραγκαβῆ). — Ζήσης Σωτηρίου. — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. ('Εκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. 'Ελίας Σ. Σούτσου). — 'Εορτὴ οἰκογενεακῆ. — Κηδεύα ἐν Ἰαπωνίᾳ. — Οἰκίαι ἐκ βάρβακος. — 'Ο ἥλιος ἐν μέσῃ νυκτί. — Τὰ πεπνία τοῦ σουλτάνου 'Αμουράτ. — Δάνειον πνεύμα. — 'Εντυπώσεις. — 'Αλληθιαί. — Σημειώσεις. — Μία συμβολὴ καθ' ἑδδομάδα.

Αἱ ἐν Τροίᾳ ἀνασκαφαὶ τοῦ κ. Σχλίεμαν.

Τὴν 24 λήξαντες μηνὸς ἐγένετο ἐν Βερολίῳ ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς 'Εταιρίας τῶν Γερμανῶν ἀνθρωπολόγων, συναρῶν ἐφέτος εἰς ἐνδοκίον Συνέδριον, ἕνα συζητήσῃ καὶ ἀποφανθῆ ἐπὶ παντοίων ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἔρευναν τῆς προϊστορικῆς τῆς γῆς καταστάσεως. Διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς 'Εταιρίας ταύτης ἡ Κυβέρνησις εἶχε παραγγέλλει τὴν αἰθούσαν τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων κατὰ δὲ τὴν πρώτην συνεδρίαν δ. κ. Σχλίεμαν, μέλος ἐπιτίμου τῆς 'Εταιρίας, ἀνέγνω ἐνώπιον πυκνοτάτου καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἐν ᾧ διεκρίνετο ὁ πρῆγξθ διάδοχος τοῦ γερμανικοῦ θρόνου μετὰ τῆς πριγκιπέσσης συζύγου του καὶ ὁ δούξ διάδοχος τοῦ Μετίνγεν μετὰ τῆς ἀκολουθίας καὶ, μακρὰν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ γενομένων ἐν Τροίᾳ ἀνασκαφῶν, ὧν τὰ ἀποτελέσματα τοσοῦτον ζῶπων διήγειραν ἐνδιαφέρον ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης. 'Εν τῇ αἰθούσῃ ὤκηρον ἀνηρτημένα λαμπρὰ σχεδιογραφήματα καὶ πίνακες, εἰκονίζοντες τὰ τρωικὰ εὐρήματα καὶ τὰς ἀνακαλύψεις, ὧν μνῆα ἐγένετο ἐν τῇ ἔκθεσιν.

Μετὰ τὰς συνεδρίας διατυπώσεται διὰ τὴν ἑναρξίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ τὴν ἀρξίαν τοῦ ἀτοκρατορικοῦ διαδόχου, ὁ πρῶτος ἐδῶκε τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Σχλίεμαν. 'Γενικῆ τὴν ἐπεκράτησι σιγῆ ἐν τῇ αἰθούσῃ, λέγει ἡ γερμανικὴ ἔφημερις, ἕξ ἧς ἀρυσμέθα τὴν ἀφήγησιν ταύτην, πάντων δὲ τὰ βλέμματα ἐστράφησαν πρὸς τὸν ῥήτορα. 'Ο κ. Σχλίεμαν ἔχει ὄψιν ἀληθοῦς παλαιουμένου. 'Η ἔξορισμένη καὶ ἠλιόκαυστος μορφή του δεκνὸν ἀγαθότητα μᾶλλον ἢ ἀρακτικὸς ἰσχυρὸν, ἐνὸς δ' ἐκ πρώτης ὄψεως διαθλέπει τις ἐν αὐτῇ τὴν ἀνένδοτον ἐπιμέλειαν, εἰς ἣν ὀρεῖται ἡ ἔκτατος τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἐπιτυχία, δὲν ἀνευρίσκει ὅμως τὸ ἄπρωτον θάρρος καὶ τὴν καρτερίαν ἐκείνην, δι' ἧς κατίσχυσε τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων πολεμίων καὶ καυμάτων, ἅτινα παρουσιάζοντο αὐτῷ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐπιχειρήσεως. 'Εν τῇ προεδρικῇ τραπέζῃ παρ' αὐτὸν ἐκάθητο ἐκείνη, ἧτις τοσοῦτον δραστηρίως μετέσχε τῶν ἐργασιῶν του, ἧτις ἐνεψύχου καὶ δεξέκαε τὸν ζήλόν του, ὁσάκις ἐν ταῖς δυσχεραίαις τοῦ ἔργου κατεβάλλετο ἡ σύζυγός του. Τίς, προσβλέπων τὴν ἀπείρτον ἀλλ' ὄραϊαν ἔτι ταύτην γυναῖκα, τὴν φέρουσαν καλαισθητικῶς λευκὴν περιβολήν, ἦθελεν ὑποθέσει ὅτι αὕτη κατέβηκεν ἐν τοῖς ἀνακτοροῖς τοῦ Πριάμου, ὅτι ἔφερον ἐφ' ἑαυτῆς τὰ κοσμήματα τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης ἢ τῶν δεσποινῶν τῆς ἀλλῆς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰλίου, ὅτι ἐκέκτητο τὸν θησαυρὸν τοῦ Πριάμου; 'Αλλ' ἐὰν ἐπ' ὀλίγον ἦθελε παρατηρήσει τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἀσφαλὲς αὐτῆς βλέμμα, τὸ ὑπερήφανον, εὐσταθές, σχεδὸν ἀνδρῶν αὐτῆς ἦθος, εὐκολώτερον ἠδύνατο νὰ φαντασθῆ αὐτὴν ἐν μέσῳ τῶν τρωϊκῶν ἐρεσιῶν περιφερομένην, διατάσσουσαν καὶ διευθύνουσαν τὰς ἐργασίας ἢ ἐν τῷ μαγειρείῳ ἐργαζομένην. Τὰ βλέμματα τῆς δημηγύρεως πάσης ἐστράφησαν τὸ πρῶτον πρὸς τὴν κυρίαν Σχλίεμαν, ὅτε ἐν τῇ ἔκθεσιν ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ σύζυγός της καὶ ἀνέφερε τὸν ἐνθουσιασμόν, μετ' οὗ ἀφιερώθη εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν του.

Τῆς ἐκθέσεως ταύτης περιλήψιν ἀκριβῆ παραθέσει ἡ γερμανικὴ ἔφημερις, μεταφέροντες δ' αὐτὴν ἐνταῦθα χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωσῶν. 'Ο κ. Σχλίεμαν ἤρξατο τῆς πραγματείας αὐτοῦ διὰ περιγραφῆς τῆς κοιλάδος τῆς Τροίας καὶ τοῦ λόφου Ἰσσαρλίκ, μνημονεύσας δὲ τὰς ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἰσχυράσας δόξασιας περὶ τῆς τοποθεσίας τῆς ὁμηρικῆς Τροίας, ἤφατο εἶτα διὰ βραχέων τῶν ἐν τοῖς

καθ' ἡμᾶς χρόνοις γενομένων ἐρευνῶν περὶ τῆς θέσεως τῆς περιωνύμου πόλεως, καὶ ἀνέφερε τὴν ἐπὶ 90 ἔτη ἐπικρατήσασαν ἐσφαλμένην θεωρίαν τοῦ Le Chevalier, ὅτις ἔθεσε τὴν Τροίαν παρὰ τὸ νῦν Μπουνάρσσι, θεωρίαν, ἧς τὸ ὄλεος σαφὲν ἦδη ἀπὸ τοῦ 1868 κατέειδεν ὁ κ. Σχλίεμαν καὶ δι' ἀνασκαφῶν κατέδειξε. 'Τότε, ἔξακολουθεῖ ὁ ῥήτωρ, ἔστρεψα τὴν προσοχὴν μου πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Ἰλίου τῆς αἰολικῆς ἀποικίας, ἣν ἔκτοτε ἦδη νεώτεροι τινὲς ἐπιστήμονες, οἱοὶ ὁ Maclaren, ὁ Eckenbrechen, ὁ Γεώργιος Γράτε, ὁ Ἰούλιος Βράουν καὶ ὁ Frank Calvert ὑπέδειξαν ὡς τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας Τροίας. 'Ενταῦθα παρατήρησα ἀμέσως ὅτι ὁ λόφος Ἰσσαρλίκ συνίστατο κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ συγχώσεων μεταγενεστέρων, ἢ δὲ ὑπόθεσις μου αὕτη ἐπακρωθῆ πληρέστατα διὰ δοκιμαστικῆς ἀνασκαφῆς, ἣν ἐνήργησα κατὰ Μάρτιον τοῦ 1870. Τοῦτου ἕνεκα ἀπεφάσισα νὰ διερευνήσω τὸν λόφον τοῦτον, ἐπειδὴ ὁμοίως πρὸς τοῦτο εἶχαν ἀνάγκη φερμανίου, μᾶλλον ἐν ἔτει 1871 ἠδυνήθη, σύντροφον ἔχων τὴν ὑπὲρ τοῦ 'Ομήρου ἐνθουσιῶσαν σύζυγον μου, νὰ ἀρχίσω συστηματικὰς ἀνασκαφὰς, αἱ, διακόπιον ἐνίστα, ἐξηκολούθησα μέχρις Ἰουνίου τοῦ 1879. 'Η ἐκδασίς τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ὑπερέβη πᾶσαν μου προσδοκίαν, διότι, ὅπως φθάσω μέχρι τοῦ ἀρχικοῦ ἐδάφους, εἰς βάθος 16 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, συνήνησα τὰ γιγάντια πολλακίς ἐρεψία ἑπτὰ πόλεων. Οὐδέποτε μέχρι τοῦ νῦν καὶ οὐδαμῶς ἀπὴνῆσθε τίς τοιαύτην γιγανθίαν ἐρεψίαν ἐπισκοροεῖν, καὶ ὁμοίως ἢ ἐν Ἰσσαρλίκ παρουσιάζατο αὐτῶν οὐδαμῶς ἔπρεπε νὰ ἐκπλήξῃ, διότι, καὶ μὴ λαμβανόμενης ὅπ' ὄψιν τῆς ἱστορικῆς ἀξιώσεως περὶ ὑπάρξεως ἐνταῦθα τοῦ ὁμηρικοῦ Ἰλίου, ὁ τόπος οὗτος κείται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν παναρχαίων μετοικίσεων τῆς Ἰνδοευρωπαϊκῆς φυλῆς, ἧτις κατέβηεν ἐκ τῆς πρώτης αὐτῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ κριτίδος πρὸς τὴν Δύσιν.

'Ενταῦθα ὁ ῥήτωρ κάμνει βραχεῖαν περιγραφὴν τῶν ἑπ' ἑπ' ἀλλήλας κειμένων πόλεων ἐν Ἰσσαρλίκ. Ὑπερᾶνω πᾶσων ἔκειτο τὸ αἰολικὸν Ἰλίον, ὅπὸ τὸ ὄπισθον ἔρχεται λυδικὸν τὸ Ἰθρυμα, εἶτα προϊστορικῆς τῆς ἑλλην πόλεως, ἧς τὰ ἐρεψία ἔχουσι βάθος δύο περίπου μέτρων, ὅπὸ δὲ ταύτην ἄλλη ἀρχαιότερα προϊστορικὴ πόλις, περιλαμβανομένη εἰς ἐρεψίαν στρώμα 3 περίπου μέτρων ἔχον βάθος. Ὑπὸ τὴν πόλιν ταύτην ὁ κ. Σχλίεμαν εἶρε τὰ ἐρεψία, 3 περίπου μέτρων βάθους, πόλεως κατὰ τὸ πλεῖστον πλειθοκτίστου, ἧτις φαίνεται ἐξοντωθεῖσα διὰ φοβερᾶς καταστροφῆς ὅπὸ πολεμίας χειρὸς. 'Ὡς δ' ἐντιμὸς συνεργάτης μου Βίρχωβ ἐπέστη, ἐκτὸς τῆς ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀθικτοῦ μεινάσης νοτιοανατολικῆς γωνίας τῆς πόλεως, οὐδεὶς σχεδὸν ὑπάρχει λίθος ἐν ὄλῃ τῇ πόλει, μὴ παρέχων διὰ τῆς κεκαυμένης αὐτοῦ ὄψεως μαρτύρια καταφανῆ τοῦ φοβεροῦ πυρὸς, οὗ τινος βορρᾶ ἐγένετο. 'Ὅτι δὲ ἡ πόλις ὕψιστη αἰφνιδίαν ὑπὸ ἔχθροῦ καταστροφῆν, περὶ τοῦτου μαρτυροῦσιν οἱ σκελετοὶ τῶν κορυθοφόρων ἀνδρῶν, παρ' ἐνὶ τῶν ὄπισθων εὖρον λόγγην, καὶ 10 θησαυροὺς χρυσῶν κοσμημάτων, οὗς ἀνύρον εἰς διαφόρους θέσεις, ἰδίως δὲ δύο αὐτῶν οἱ τελευταῖοι οἱ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βίρχωβ εὐρεθέντες, ὅστις μέγα αὐτῶν μέρος ἔσωσεν ἀπὸ βεβαίας καταστροφῆς. 'Εννέα τῶν θησαυρῶν τούτων εὐρέθησαν ἐν τῇ μεγίστῃ οἰκίᾳ τῆς πόλεως ταύτης, τὴν οἰκίαν δὲ ταύτην ὁ κ. Σχλίεμαν θεωρεῖ πιθανότατα ὡς τὴν κατοικίαν τοῦ ἡγεμόνος ἢ βασιλέως. Τὴν περίστασιν, ὅτι τὰ ἀνάκτορα τοῦ Πριάμου καθ' 'Ομήρον ἔπρεπε νὰ εἶχον 50 δωμάτια διὰ τοῦς υἱοὺς του καὶ 12 διὰ τὰς θυγατέρας του, ὁ κ. Σχλίεμαν ἐξηγεῖ λέγων ὅτι ὁ 'Ομήρος διηγείται ἡμῖν τὸν περὶ Τροίας ἀρχαῖον μῦθον κατὰ τὰ ἐπὶ τῶν χρόνων του ἐπικρατοῦντα ἔθνη, ὡς δὲ πράγματι ὑπάρχει ὁ βασιλικὸς οἶκος φαίνεται ἐν τῇ εἰκόνι, ἣν ὁ κ. Σχλίεμαν παρουσιάζει εἰς τὴν δημηγυρίαν.

Ὑπὸ τὰ ἐρεψία τῆς πυρποληθείσης ταύτης πόλεως ὑπάρχει πάλιν μεγάλη ξένης γῆς ἐπισφύρεσις 7 μέτρων βάθους, καλύπτουσα τὰ ἐρεψία δύο ἀρχαιότερων ἔτι πόλεων, ἰδρυθειῶν ἐνταῦθα τῆς μίσης ἐπὶ τὴν ἄλλην ἐν τῇ παρόδῳ τῶν αἰώνων. Εἰς ἀπάσας σχεδὸν τὰς πόλεις ταύτας ὁ κ. Σχλίεμαν εὖρε 13 πελέκεις ἐκ νεφρίτου λίθου, οἵτινες κατὰ τὴν γνώμην Ἀγγλῶν δοκτολόγων, ἐπειδὴ ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ δυτικῇ Ἀσίᾳ ὁ νεφρίτης οὐδαμῶς εὐρίσκειται ἐν φυσικῇ καταστάσει, ἀναγκαίως προέρχονται ἐκ τῶν ὄρεων Kneplun, καὶ δι' ἀνταλλαγῆς τῶν ἀρχηγόνων κατοίκων μετηνέ-

χθησαν ενταυθα. Η κακαυμένη πόλις, ήν ο Σχλίεμαν μετά του Βέρκωδ, Βουρονφ, Calvert και πάντων των μέγιστων τούδε ιδόντων αείτην επιστημόνων εκλαμβάνει ως την δημηρικήν Τροίαν, είνε ή τρίτη εν τή σειρά εκ των κάτω. Ευκαίον θα ήτο κατά τον δήτορα να απειδινύετο ότι ο Όμηρος οπήρξεν αυτόπτης του τρωικού πολέμου. Τούτο όμως δυστυχώς δεν κατορθώθη να αποδειχθῆ. Εν τοις χρόνοις, καθ' ούς ο Όμηρος ζήσῃ, τὰ ζήση ήσαν εν κοινή χρήσει, όπερ δεικνύει ότι ο σίδηρος ήτο ήδη γνωστός, έν ών εν Τροία τὰ ζήση ήσαν όλως άγνωστα, οδδεμια δ' όπήρχε περι σιδήρου ιδέα. Πλην δε τούτου ο πολιτισμός, ον ο Όμηρος περιγράφει, είνε κατά αιώνας βραδύτερος εκείνου, ον έφερον εις φώς οι άνασκαφαι του κ. Σχλίεμαν. Ταυτα όμως συμβαίνουσι, διότι ο Όμηρος παραδίδει ήμιν την τραγικήν ιστορίαν του Όλιου ως αυτή περιήλθεν εις αυτόν υπό μεταγενεστέρων αιδιών, και προς τούτοις περιβάλλει τὰ συμβάντα του πολέμου και την καταστροφήν της πόλεως διά περιβολής εκ των έθων της εποχής του ληθηθείσης.

Μετά ταυτα ο κ. Σχλίεμαν εκτίθησῃ τὰ περι των σφαιροειδών τύμβων, των άλλως τάφων των τρωϊκών ήρώων λεγομένων, ών οι πλείστοι είνιν ιδρυμένοι επί της ύψηλης και άποτόμου άκτής, όθεν ή θέα αυτών διεγείρει ίσράς εις τον παραπλέοντα συγκινήσεις. Πλην των δύο έκαιων τύμβων ο κ. Σχλίεμαν αναφέρει και τους άλλους αυτόθι υπάρχοντας, πρώτον τον εις τους πρόποδας του Σιγείου κείμενον κωνοειδή λόφον, όστις αποδίδεται τώ Πατρόκλῳ, ειτα τον μεσημβρινώτερον επί της άκρας του Σιγείου, τον νυν καλούμενον "Τεπέ του Άγιου Δημητρίου", περαιτέρω τον παρά τον όρμον των Βεσικίων κείμενον, όστις αποδίδεται εις τον Πηνέλεω, και τέλος τον επί της άκρας, εις άποστασιιν επτά χιλιομέτρων προς ανατολάς του όρμου των Βεσικίων κείμενον, τον "Ουγέκ τεπέ" νυν καλούμενον. Έκ τούτων τούς δύο τελευταίους ο βήτωρ διηρνήθησε καθ' ολοκληρίαν του τελευταίου δε του Ουγέκ τεπέ, όστις υποτίθεται ως ο τάφος του Αίσου ήτου, παρουσιάζει εις τους άκροατάς άπεικόνισιν. Αί άνασκαφαι, αι αυτόθι ένήργησαν ο κ. Σχλίεμαν, αποδεικνύουσιν ότι ο τύμβος έχει βάθος 46 ποδών και 4 δακτύλων, και έγείρεται επί φυσικού λόφου 37 ποδών ύψος έχοντος. Εις 2 ποδών και 8 δακτύλων βάθος από της κορυφής άπήντησε πύργον 15 ποδών μήκους και πλατύς έχοντα, καθήκοντα δε εις βάθος 42 ποδών, έπομένως ιδρυμένον 4 πόδας και 4 δακτύλους άνω του άρχικού εδάφους. Δι' ό υπονόμου σκαφίσης υπό τον πύργον εδραν έν σφῃ μέσω αυτού κοιλωμα, αι δε εξακολουθήσασαι εργασίαι τδείξαν ότι ο μέγας τετράγωνος πύργος ήτο εκτισμένος επί έτρογγύλου κρηπίδαματος διαμέτρου 34 ποδών εκ πολυγωνών ογκολίθων, όστινες τοσοούτον θαυμασίως ήσαν συνηρμοσμένοι, όστε το όλον κρηπίδωμα έφαινετο ως εις έξ ένός λίθου συνιστάμενον. Βορειοδυτικώς του κρηπίδαματος τούτου έκτείνεται άλλο κρηπίδωμα μεγαλειέτας περιφερείας εκ τετραγωνών ευξέστων ογκολίθων. Έπειδή πιθανώς άμφοτέρων των κρηπίδαμάτων οι λίθοι έξέσθησαν δι' εργαλείων σιδηρών, ο κ. Σχλίεμαν ως χρόνον της άνεγέρσεως αυτών παραδέχεται εποχήν ουχί άρχαιοτέραν της μακεδονικής, ή το πολύ την 5ην πρό Χρ. έκαιονταετηρίδα· άλλ' ο πύργος, έναν κρίνει τις εκ της άτέχνου αυτού οικοδομήσεως, άνάγκηται βεβαίως εις την ρωμαϊκήν εποχήν, τούτο δ' ο βήτωρ εδρίσκει επικυρούμενον και εκ των ευρεθέντων υπ' αυτού υπό τον πύργον σιδηρών μαχαίριων και των πολλών τεμαχίων άγχειών της νεωτέρας ρωμαϊκής εποχής.

Ταυτα αναφέρων ο κ. Σχλίεμαν και υπομιμήσκειν ότι ή ιστορία ένός μόνον ένταυθα ιδρυθέντος τύμβου μυείαν ποιείται, οδδεμώς διατάζει να ίσχυρισθῆ ότι ο πύργος έκείνος είνε το περι ού πρόκειται ιστορικών μνημείων. "Οτε δηλ. έν έτει 214 μ. Χ. ο αυτοκράτωρ Καρακάλλας επισκεψθείς την κοιλάδα της Τροίας, έθυσεν έν μιν τῷ Όλιῳ εις την Άθηναν, επί δε του τάφου του Άχιλλέως εις τον ήρωα τούτου, ζήθέλησε, καθά διηγείται ο Ηρωδιανός, να εκδηλώσῃ τον προς τον Όμηρον και τους ήρωας αυτού θαυμασμόν του διά τρόπον όλως παραδόξου. Έθλητηρίσας δηλαδη τον προσφιλέστατον και πιστότατον αὐτου φίλον Φέστον, τον προϊστάμενον των αυτοκρατορικῶν άρχείων, ίνα ως άλλος Άχιλλεύς αυτός έχῃ τον Πατρόκλον του νεκρόν, και δουνηθῇ να μιμηθῆ την κηδείαν, ήν ο Άχιλλεύς έποίησεν εις τον φίλον αὐτου, και ήν ο Όμηρος τοσοούτον θεοπέσια περιγράφει λεπτομερώς έν τῷ Ψ της Ιλιάδος. Άλλά καιτοι

του Πατρόκλου ή κόνης ενεκλείσθη έν χρυσή κάλπη, εκ του Όμηρου όμως γινόμενον, ήτῶς αποφασιζόμενον, ότι ή κάλπη εκομίσθη εις την σκηνήν του Άχιλλέως, και ότι ο τύμβος έχώθη άνευ της κόνης. Ούτω ο τύμβος του Πατρόκλου έμεινεν άπλοῦν νενοτάφιον, ο δε Καρακάλλας, ο τοσοούτον άκριβώς πιθηκίζων τον Άχιλλέα, δεν ήδύνατο να παρίθῃ τούτο, διά τούτο δε βεβαίως και ο τύμβος του Φέστου έμεινεν άπλοῦν νενοτάφιον. "Οτι δε ο τύμβος του πύργου, περι ού άνωτέρω ο λόγος, είνε αυτός του Φέστου ο τύμβος, ο βήτωρ θεωρεί επικυρούμενον και υπό του γιγαντεύου αυτού μεγέθους· διότι άνθρωπος μωρός μαινόμενος ως ο Καρακάλλας, όστις επιθήκισεν Άλέξανδρον τον μέγαν, και τον πιστότατον αὐτου φίλον άταρχώς εφόνευσεν, μόνον τύμβον ήδύνατο να έγείρῃ των άλλων πάντων υπερέχοντα. Κατέλιπε δε ο κ. Σχλίεμαν πάσας αὐτου τάς εργασίαις, σύριγας, ύπονόμους κτλ. εκκεκαλυμένας, ίνα δύνανται να απολαύσωσι της θέας των τόπων οι επισκεπτόμενοι αὐτούς εις των συγχρόνων και των μεταγενεστέρων.

Έν τῷ τύμβῳ τῶν καλουμένων "Τεπέ των Βεσικίων", όστις αποδίδεται τῷ Πηνέλεω και έχει ύψος 48 ποδών, ο βήτωρ έσκαψε μόνον εκ των άνω σύριγγα 6 1/2 ποδών πλατύς και μήκους. Τῷ έδαφος ένταυθα ήτο λεπτόγειος ως έξ άμμου και άνάμιχτον μετά μεγάλων ογκολίθων, εις βάθος δε 44 ποδών εδρήθη ο βράχος, έφ' ού ο τύμβος κείται. Ένετέθεν έσκαψε κατά μήκος του βράχου τέσσαρας ύπονόμους, έκάστην μακράν 18 ποδών και 4 δακτύλων, άλλ' έχνος καύσεως οδδεν εδρήθη ένταυθα· εδρήθη όμως ίκανόν πλθος τεμαχίων παρχαίων χειροποιητων χυτρών μεγάλης σπουδαιότητος, άτινα πρός μιν τὰ εν Ισραηλ εκδρεθέντα οδδεμیان έχουσι όμοιότητα, πολλήν δε προς έν Μελίτη άνακαλυφθέντα. "Ετι όλιγώτερον ενοικά υπήρξαν τὰ άποτελέσματα της διερευνησεως μικρού τινος τύμβου παρά τῷ Όλιῳ, ως και άλλων δύο, ών ο έτερος παρά τῷ Κούρκιθ θεωρείται ως ο υπό του Όμηρου τῷ Όλιῳ αποδιδόμενος, ο δε άλλος, υπό τῷ Ροίτειον παρά την άκτήν του Έλλησπόντου κείμενος, θεωρείται υπό του Παυσανίου ως ο υπό της θαλάσσης καταστραφείς τάφος του Αίαντος, επί των λειψάνων του όποιου εις τινα προεχώρη τον Ροίτειου ο Άδριανός άνήγειρε τύμβον και μικρόν τινα ναόν.

Η κυρία Σχλίεμαν, ήτις ως γνωστόν είνε γνησία Άθηναια και υπήρξεν άμώριστος του συζύγου αυτης σύντροφος κατά τάς άνασκαφάς, άνέσκαψεν έν έτει 1873 τον μέγαν τύμβον τον λεγόμενον "Πασά Τεπέ", όστις κατά την δημηρικήν μαρτυρίαν συμπίπτει άκριβώς προς την θέσιν του τάφου, όστις αποδίδεται εκ των θεών μιν εις την Άμαζόνια Μύριαν, εκ δε των ανθρώπων εις την βασιλίσσαν Βάτειαν. Και ένταυθα δε οδδεν εδρήθη έχνος όστῶν ή καύσεως, ως και εις δύο άλλους υπό του κυρίου Calvert διερευνηθέντας τύμβους. Έπειδή δε έκτός τούτων 8 άλλοι των κωνοειδών τύμβων εδρήθησαν όντες νενοτάφια, ο κ. Σχλίεμαν νομίζει ότι δύναται να δεχθῆ ότι τοιούτοι είνε και πάντες οι λοιποί άδιερευνητοι εις τύμβους της κοιλάδος της Τροίας.

Περαίνων τον άνάγνωσμα αὐτου ο κ. Σχλίεμαν άνακινούσῃ ότι υπό της ελληνικής Κυβερνήσεως έλαβε την άδειαν να ένεργήσῃ άνασκαφάς έν Όρχομενώ, τῷ δ' έργον τούτο θέλει επιχειρήσει άμα επανακάμψας εις Άθήνας (επιθανώς τῷ φθινόπωρον του τρέχοντος έτους). Τέλος δε εκφράζει την έλπίδα ότι ή κριτική της σκαπάνης και του λίσσου· θέλει εξακολουθῆει προαγομένην όσημείαι και σύν τῷ χρόνῳ έξαγάγει εις φώς την σκοτεινήν προϊστορικήν εποχήν της μεγάλης ελληνικής φυλής. "Επει, αναφανεί έν τέλει ο βήτωρ, εἴθε να αποδείξῃ επί μάλλον και μάλλον ότι τὰ εν τοις θεοσεπίοις δημηρικοίς ποιήμασι αναγραφόμενα δεν είνε μυθικαι άρηγήσεις, αλλά γεγονότα πραγματικά· εἴθε δε, αποδεικνύουσα τούτο, να έξεγείρῃ έν ταίς ψυχαις πάντων των έν γενθῇ ήρωτα εις μελέτην των έξόχων Έλλήνων κλασικῶν, και πρό πάντων του Όμηρου, του ήλιου τούτου πάσης φιλολογίας. Υποβάλλων δε υπό την κρίσιν της πεφωτισμένης ταύτης όμηγηρώους τῆν βραχείαν ταύτην έκθεσιν των έν Τροία άφιλοκερδῶν εργασιῶν μου, ήθελον θεωρήσει ως ύψίστην άμοιβήν, προς ήν αποδέλλει ή φιλοδοξία μου, έν γενεϊκῶς άνεγνωρίξῃτε ότι οσιασθῶς συνετέλεσα προς επίτευξιν του ύψηλου τούτου σκοπου, εις ον αφιέρωσα τον βίον μου". Παραταταμένα και ζωηραί ευφημιαί επηκολούθησαν τούς τελευταίους λόγους του κ. Σχλίεμαν, όστινες τῷ άνάγνωσμα μετά συντόνου προσοχής ήκροάσθη δόλοκληρος ή όμηγηρίς.

Έν Άθήναις, τῆ 8 Αύγουστου 1880.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΩΝ) dated August 7, 1880. It includes sections for Government Bonds (Δάνεια της κυβερνήσεως), Bankruptcy Statements (Πιστωτικά καταστήματα), and various market notes (Συναλλάγματα, Νομίσματα, Παρατηρήσεις, ΕΠΑΡΧΙΩΝ, ΒΙΕΝΝΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΤΕΡΓΙΕΣΤΗΣ, ΗΑΡΙΣΙΩΝ, ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΣΟΦΑΝΕΩΣ).

Άλληλογραφία της Έστίας.

κ. J. F. S. Άθήνας. Μετ' ευγνωμοσύνης θα την δημοσιώσωμεν. — κ. Χ. Α. Π. Πάτρας. Έλάδομεν και τάς τρείς, ος εχαραστούμεν δε διά τάς άδελφείτους και άφιλοκερδεις όμῶν προσπαθείας προς διάδοσιν του φύλλου μας. — κ. Μ. Γ. Λεόδων. Από τῆς 5 Αύγουστου το φύλλον αποστέλλεται εις Φαλατῶν — κ. Σ. Σ. Λειψία. Εχαραστῶς θα την δημοσιεύσωμεν. — κ. Α. Ρ. Ρ. Βερολίνον. Αναμείνομεν την συνέχειαν. — Σ. Αργιμανδ. Ρ. Σ. Νεάπολιν. Τὰ 40 φρ. έληφθησαν παρά της Έθνικής Τραπεζής. — Αναγνωστή της "Έστίας". Άθήνας. Διά τους μειδιώντας διά των κυπρισίων άγγέλους. . . . και τὰ λοιπα κουργεζαλα. — κ. Δ. Ν. Κ. Βραβλαν. Θὰ σταλώσι μεθαύριον διά του Αδσπρακου. — κ. Ν. Άπό τάς 4-5 μ. μ. — ** Σύρον. Διά εν Παρισίῳ οδδεν απόλλυται. Ιδού και νέα της βιοβηχανία, έχάτως εισαχθείσα. Υπάρχουσιν εν τῇ μεγαλόπολει ταύτη άνθρωποι, όστινες συλλέγουσιν όλα τὰ άχρηστα καταπλάσματα των νοσοκομείων, τὰ όποια ακολουθως λειοτριβούσιν ως έξής. Τὰ μιν καταπλάσματα, αποχωρηθέντα εκ του λινο υφάσματος, ρίπτονται έντός κάδου, όπου δι' ίσχυράς εκπίσεως άτμοκινήτου αποβάλλουσιν όλον αὐτόν το έλαιον. Έπειδή δε το νινέλαιον χρησιμεύει μεγάλως εις την κατασκευήν των βερνικίων, πωλείται εις τούς κατασκευαστάς των ζωγραφικῶν χρωμάτων. Τὰ δε παλαιόπαντα, έφ' ών ήσαν επιχρισμένα τὰ καταπλάσματα, λευκαινονται μόνον και μετά ταυτα πωλούνται εις τούς χαρτοποιούς. — κ. Φ. και Σαν. Η έτηρία συνδρομή διά τάς έπαρχίας άνέρχεται εις φρ. 12, τὰ δε έξοδα της αποστολής των από τῆς 1 Ιανουαρίου εκδοθέντων φύλλων εις φρ. 1. — κ. Α. Π. Όδρυσόν. Δ. Π. Υπάτην, Μ. Π. Κ. Σμύρνην, Α. Ι. Κ. Λεωνίδιον, Ν. Γ. Π. Κεφαλληνίαν, Ι. Γ. Κ.

και Καν Α. Σ. Ρ. Ζάκυνθον. Έληφθησαν. — κ. Δ. Μ. Σύρον. Οι 9 τόμοι παρεδόθησαν τῆ 31 Ιουλίῳ εις τὸ έν Άθήναις πρακτορείον της ελληνικής άτμοπλοίας, όπως αποσταλάσῃ διά του κατά την 1 Αύγουστου άπερχόμενου διά την πόλιν σας άτμοπλοίου. — κ. Χ. Π. Μεσολόγγιον. Παρεδόθησαν τῷ κ. Θ. Κ. — κ. Δ. Β. Λαμίας. Τῆ 4 σας έγράψαμεν. — κ. Π. Π. Υπάτην. Τὸ τίμημα της συνδρομής (φρ. 12) δύνασθε να πληρώσητε προς τον διευθυντήν του έν Λαμιά Υποκαταστήματος της Έθνικής Τραπεζής. — Μια συνδρομητρια. Πάτρας. L'art de la mode. Revue mensuelle de l'élégance (18, boulevard Montmartre, Paris). Η έτησία συνδρομή είνε φρ. 100. Τὸ α' φυλλάδιον έξεδόθη τῆ 1 Αύγουστου (έ. ν.) 1880. Τὸ περιοδικόν τούτο μετά μεγάλης πολυτελείας και φιλοκαλίας τοπωμένο κοσμεῖται υπό πολλών εικόνων διασήμων συγχρόνων καλλιτεχνῶν και είνε άληθές έργον τέχνης. Τὸ α' φυλλάδιον, δ' έχομεν υπ' όψιν, περιέχει 32 σελίδας κείμενων (μεγάλων τεσσάρτων), 20 χαλκογραφίας και λιθογραφίας και πολλές χρωματιστάς εικόνας, μεταξυ των όποιων διακρίνονται αι του γνωστου καλλιτέχνη Grouin. — κ. Δ. Ν. Παλάτιον. Η συνδρομή είνε προπληρωτέα και αποστέλλεται απ' εϋθείας εις Άθήνας.

Αι συνδρομαι διεύθυνονται απ' εϋθείας εις Άθήνας. Προς την διεύθυνσιν της "Έστίας", αποστέλλονται δε δι' επιταγών, τραπεζικῶν γραμματίων της Έθνικής Τραπεζής, ελληνικῶν γραμματισμών, χρυσοῦ, τραπεζικῶν γραμματίων της Γαλλικής Τραπεζής ή γαλλικῶν γραμματισμών. Γραμμάτια της Ιονικής Τραπεζής και Ρωμουνικῶν χαρτονομισματα είνιν απαράδεκτα. Τὰ προς την διεύθυνσιν της Έστίας αποσταλλόμενα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

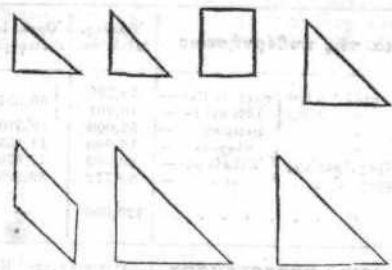
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[7 Αυγούστου (Πέμπτη) 1880.]

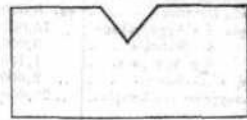
Κατὰ τὰς ἐφημερίδας αἱ ΑΑ. ΜΜ ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλισσα μετὰ τῶν βασιλοπαίδων ἐπανέρχονται εἰς Ἀθήνας περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου. — Ὑπεγράφη ἐν Παρισίοις σύμβασις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς γαλλοαίγυπτιακῆς Τραπέζης περὶ δανείου 15,000,000 φράγκων, καταβλητέων εἰς δύο ἴσας δόσεις, τὴν 8 καὶ 24 Αυγούστου, καὶ ἀποδοτέων μετὰ 2 μῆνας ἀπὸ τῆς καταβολῆς. — Μεγάλῃ ἀγγέλεται ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους ἡ προθυμία, μεθ' ἧς προσέρχονται οἱ ὑπόχρεοι τοῦ 1880 εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. Ἐκ τῶν δὴμων τῆς Ἀττικῆς πλείστοι προσῆλθον εἰς Ἀθήνας, ὅπως καταταχθῶσι. Ἀπὸ τῆς 2 τρέχ. μηνὸς ἤρξατο ἡ εἰς τὸν στρατὸν κατάταξις τῶν ἀγόντων τὸ 23 καὶ 24 ἔτος τῆς ἡλικίας. — Κατὰ τὴν «Πρωτάν» ἡ Κυβέρνησις ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμον 21 τηλεβόλων διαφόρου ὀκλής, τὰ ὅποια ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις εἶχε παραγγείλει εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Κρούπ. — Ἡ Κυβέρνησις παρήγγειλεν ἑκατὸν ἀριθμὸν πύων ἐν Εὐρώπῃ διὰ τὸν στρατὸν διότι ἕκαστος στρατιώτης πλὴν τοῦ ὀπλισμοῦ του θὰ φέρῃ καὶ ἐν πύων μὲ ἀξίνην ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους ἢ μὲ πέλεκυν ἢ μὲ πρίονα. — Παρὰ τὸ Ἔθρονον ἄνωθεν τοῦ λόφου τοῦ σιδηροδρόμου ἐστήθησαν περὶ τὰς 25 στρατιωτικὰς σκηνὰς, ἐν αἷς διαμένει ὀλόκληρον τάγμα. — Εἰς λόγος νοσοκομίων καλῶς κατηρτισμένους ἀπέρχεται ἐντὸς ὀλίγου πρὸς τὴν μεθόριον γραμμὴν. — Ὁρίσθη ἡ σύστασις δύο στρατιωτικῶν θεραπευτηρίων τοῦ μὲν ἐν Λευκάδι, τοῦ δ' ἐν Καρπενησίῳ. — Διὰ βασιλικῶν διατάγματος ἐχορηγήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἔκτακτος πίστωσις 200 χιλιάδων δραχμῶν πρὸς προμήθειαν χειρουργικῶν καὶ χειρουργικῶν ἐργαλείων. — Ὡς πληροφοροῦμεθα, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία», τῆ πρωτοβουλία τοῦ ἐν Πειραιεὶ φιλοπάτριδος ἱατροῦ κ. Θ. Ἀφεντούλη πρόκειται νὰ διοργανωθῇ διὰ συνεισφορῶν νοσοκομεῖον στρατιωτικὸν μὲ ἑκατὸν κλινὰς, ὅπως χρησιμεύσῃ ἐν καιρῷ ἀνάγκης. Τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο ἐξέλκων ὄν θὰ ἰδρυθῇ πλησίον τῶν συνόρων ἐν Σούρπῃ ἢ ἐν Γαρδικίῳ ἢ ἐν Νέᾳ Μιζέλῃ. Ἱατροὶ δ' ἐν αὐτῷ θὰ ᾔνε ὁ διευθυντὴς τοῦ νοσοκομείου Πειραιῶς κ. Θεόδ. Ἀφεντούλης μεθ' ἅπαντος τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ἄλλων ἐν Πειραιεὶ ἱατρῶν θελήσωσι νὰ προσέλθωσι. Πιστεύεται ὅτι τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο τῇ προθυμίᾳ τῶν ἱατρῶν Πειραιῶς, τοῦ δήμου καὶ τῶν ἄλλων Πειραιέων θὰ καταρτισθῇ ὅσον τὸ δυνατόν τέλειον, δυνάμενον νὰ ἐκπληρώσῃ ἀνέγχε τὸν πορισμὸν του. — Τὴν παρελθούσαν τρίτην, περὶ ὥραν 6 1/2 ἀνεμοστρόβιλος ἐκ τῶν σπανίων ἐνοκλήσας εἰς Ἀθήνας κατεκέλυψε τὴν πόλιν ἐπὶ δέκα ὄλα λεπτὰ τῆς ὥρας διὰ πυκνῶν νεφῶν κωνιοτοῦ. — Ὁ δήμαρχος Ἐρμοπολέως ἐξέδωκε πατριωτικωτάτην προκήρυξιν, δι' ἧς προσκαλεῖ τοὺς συμπολίτας του εἰς τὴν ὑπερτάτην τιμὴν τῆς ὑπερασπίσεως τῆς πατρίδος. — Ἀποδοίσας ἐκηδεύθη τὸ παρελθὸν σάββατον ὁ Γεώργιος Καλὸς συνταγματάρχης καὶ ἀγωνιστῆς τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος. — Κόρη δεκαοκταετῆς, τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακείου, ἀπέβησε λαβούσα δηλητηρίον ἕνεκα ἔρωτικῶν λόγων. — Κρούσματα εὐλογίας συνέβησαν ἐν Ἀθήναις τελευταίον. — Τηλεγραφικῶς ἠγγέλη ἐκ Χαλκίδος ὅτι πυρκαϊὰ ἐξεβράχῃ εἰς τὸ δάσος τοῦ δήμου Κηρέων τῆς ἐπαρχίας. Καὶ ἄλλα δασῶν πυρκαϊὰ ἠγγέλοσαν συμβῆσαι ἐν Δακελείᾳ καὶ Μεγαρίδι. — Κατὰ τὰς ἐκ τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν ληψείσας εἰδήσεις ἐπὶ ἠλθε βροχία βροχὴ ἐν τῷ δήμῳ Εὐξας, ἧτις διαρκέσασα δύο ὥρας ἐπέγηκεν εἰς τὸν σταφιδόκαρον σημαντικὴν ζημίαν. Ἐν Πάτραις ἐπίσης κατέπεσε βροχὴ, ἠγνωστο δὲ ἡ ἐπιλοθούσα ζημία. Σπουδαίαν ζημίαν προξένησεν ἐπὶ τοῦ σταφιδόκαρπου τῆς νήσου Κεφαλληνίας ἡ καταπεσοῦσα βροχὴ, καθόσον ὑπῆρχον τὰ 2/3 τοῦτου ἐπὶ τῶν ἀλωνίων. Ἀνυπολογίστους ὄσαύτως προξένησεν ἡ βροχὴ ζημίας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἡλείας, ἕνεκα ἐξηκολούθησε πίπτουσα ἐπὶ ὀλόκληρον νύκτα. Ὁ μέσος ὄρος τῆς ἐπιγενομένης αὐτῆς ζημίας ὑπολογίζεται εἰς 10 1/2, ἧτοι δύο καὶ ἡμισυ ἢ τρία ἑκατομύρια ἐνετικῶν λιτρῶν. Ἐν δὲ τῇ Πυλίᾳ ἡ βροχὴ προξένησε μικρὰς ζημίας. — ἤρξαντο ἐν Πάτραις αἱ ἀγοραὶ σταφίδος τῆς νέας ἐσοδείας, καὶ ἐπληρώθη ἡ τῆς Κυπαρισσίας καὶ Γαργαλιάνων πρὸς τὰ ἄλλα 35-36 τὴν χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν. — Κατὰ τὰς ἐκ Καλαμῶν εἰδήσεις ἡ ἐσοδεία τῶν σῦκων ἐπίτος προμηνύεται λίαν μετρία. — Δέκα καὶ τρία ἀγγλικά ἔμπορικά ἀτμόπλοια ὁμοῦσιν ἐν τῷ λιμένι τῶν Πατρῶν πρὸς φόρτωσιν σταφιδόκαρπου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1198.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω σχημάτων, ἅτινα δύνανται νὰ κατασκευασθῶσιν ἐκ χάρτου, παρακαλεῖται ὁ ἀναγνώστης νὰ σχηματίσῃ τὸ ἐπόμενον σχῆμα.

1199.

Ποῖα εἶνε ἡ ἀρχὴ τοῦ γνωστοῦ λογιῶ: «Τὰ πάντα ἐχάθησαν πλὴν τῆς τιμῆς»;

1200.

[Τῷ λύτῃ δωρηθήσεται βιβλίον τι.]

Εἰς τὰ ἀνωτέρω 16 τετραγωνίδια θέσον τοὺς ἀπὸ 1 - 16 ἀριθμοὺς οὕτως ὥστε, ἐὰν ἀθροίσῃ τις αὐτοὺς καθέτως, ὀριζοντιῶς καὶ διαγωνίως, αἱ δὲ καὶ διαφόροι ἀθροίσεις ν' ἀποτελῶσι τὸν ἀριθμὸν 34.

1201.

Διὰ τῶν γραμμάτων τῶν σχηματιζόντων τὰς λέξεις *il est feu pur* σχηματίσον μίαν λέξιν ἐξ ἑνδεκα γραμμάτων.

1202.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δοθήσεται ἀμοιβή τις]

Bon appétit à ceux qu'attendent le premier.
En France on la t c i s e aujourd'hui le deuxième.
Au suivant une ville. Outil au quatrième.
Le nom du grand Condé rappelle le dernier.

1203.

Mon u n est ce que fait parfois un élément.
Mon d e u x est le nom d'un deuxième.
Et c'est de ce deuxième même
Que provient mon e n t i e r assez abondamment.

1204.

Τὴν νίκην τρέχω καὶ ζητῶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου.
Ἄν τράχηλος καὶ κεφαλή
Μοῦ λείψῃ, τί μεταβολή!
Μὲ βλέπετε; Πρῶται ο' ἐπίασαν αἱ χεῖρες αἱ δ' αἰκίμου.

1205.

C'est par moi que la faim commence et que la soif finit.

ΛΥΣΕΙΣ

1196.

9 πεντόφραγκα καὶ 29 φράγκα.

1197.

Χαρὰ - ἀρά.